

GEL EYLEDİLER**İbrahim SAĞIR**

Âlem-i vücudu seyran ederken
Hayret vadisinden gel eylediler
Akıl sultanıyla fikir güderken
Aşkın sarayından el eylediler

Sihirli bir bad-ı saba nefesi
Kaldırdı gözümünden her türlü sisi
Zümrüt tepelerde huzur bestesi
Muhabbet bağını gül eylediler

Bağ-ı gülistanda açılmış güller
Nağmeden nağmeye geçer bülbüller
Bir koyu sohbe dalmış gönüller
Hoşgörü burcunu yol eylediler

Asuman-ı ruha tuttum feneri
Burada bilginin yok bir hüneri
Aciz kaldı idrak mumunun ferî
Esrar perdesini şal eylediler

Âlem içre âlem, iç içe girmiş
Dört bir yanı sis bulutu çevirmiş
Benlik ihlâs kalesini devirmiş
Şüphe denizinde sal eylediler

Nefis şatosunda hile pazarı
Düzenbazlık üzre atarlar zarı
Zarardır burada herkesin kârı
Ahmaklık zarfına pul eylediler

Vicdan kapısından girdim içeri
Toplanmış meydana yüzlerce çeri
Ellerinde hak hakikat hançeri
Tevhit kalesinde kal eylediler

ACILARA ACI KATTIM**Mustafa SUNA**

Acılara acı kattım acıdı
Acım benim gönül başa taç idi
Yıllar geçti sayamadım kaç idi
İlk göz ağrım düştü gördüm toyunu

Hayallere yalan düştü yandılar
Gözyaşlarım katık oldu bandılar
Birde “Bağrı yanık” diye andılar
Göremedim yârin “Suna” boyunu

Güldürmedi bizi devrânın çarkı
Bakanlar kör fark etmediler farkı
Suyum gitmez ayrık kaplamış arkı
Gitti gençlik oynadılar oyunu

Gecelere yoldaş oldu nefesim
Her adımda, engel buldu hevesim
Baba yurdu hiç gelmedi göresim
Sığınağım “Kor gurbetin” koyunu

Gökçe çiçek mor sümbülü dermeden
Yazlar geçti baharları görmeden
Eren erdi biz murada ermeden
Vereler dudağa ecel suyunu

Çekmeye gam dedi Dallı Mustafa
Muradım ahretim ola hoş safa
Güzel Mevlâm yazsın kulunu af'a
Çünkü yazan O kem kulun huyunu